

tagne. Nu kan man sige her inde fra, fra de Herrers Side, som ere Fædre til disse Love, at naar Ligningsmyndighederne havde forstaaet at benytte disse Love rigtigt, vilde der ikke være fremkommet de uheldige Forhold, som ere komne frem. Men Forholdet er jo dog dette, at Ligningsmyndighederne kunne tage Loven i Haanden, møde med den og paa Grundlag af Loven forsvare, hvad der er lavet i saa Henseende. Der staar nemlig i den kommunale Skattelovs § 7, at man *kan* under visse Forhold nedsætte eller forhøje Indtægter; der staar, man *kan* benytte en Kildeartsbeskatning, hvorved de større Indtægter eller Indtægter af visse Arter blive højere beskattede. Der staar intet som helst om, at man skal, og ganske naturligt have Ligningsmyndighederne opfattet Lovens Bestemmelser derhen, at de havde frit Spil. Jeg siger derfor i al sin Almindelighed, at naar Ligningen er falden saa uheldig ud, som sket er, er det Skattelovene og særlig § 7 og intet andet, der er Skyld deri.

Jeg skal ikke komme videre ind paa denne Side af Sagen, men da der, særlig af det ærede Medlem for Løvel, gentagne Gange er spurgt om Eksempler paa, at Skattelovene havde været Skyld i, at de mindre bemidlede Skatteyderne have faaet deres Skat forhøjet meget betydeligt, skal jeg tillade mig at fremkomme med et Par Eksempler, der ikke alene fra den Kommune, hvor jeg hører hjemme, men ogsaa fra andre kunne suppleres med mange andre Eksempler, og som sikkert bevise, at det er Skattelovens Skyld i alt Fald paa dette Punkt. Naar jeg fremdrager dette, er det, fordi der er forlangt bestemte Eksempler paa, at Loven er Skyld i, at Skatteyderne have faaet deres Skat forhøjet endogsaa meget betydeligt. Det er — og det maa jeg paa Forhaand gøre opmærksom paa — ikke konstruerede Eksempler. Det er Eksempler, som ere faktiske. Jeg har skaffet mig dem i anden Anledning end denne, men da man saa stærkt her indefra har ønsket at faa at vide, om der var saadanne Forhold, mener jeg at burde komme frem med dem. Det er Eksempler fra Skatteligningen oppe i Helsingør. Jeg skal nævne to.

Det første vedrører en Smedesvend. Han har 6 Børn og har hidtil været beskattet af en Indtægt af 1000 Kr., og vor Skatteprocent i Aaret 1903 var 8. Han betalte i Henhold dertil en Skat af 28 Kr. 80 Øre. Nu komme imidlertid de ny Skattelove, og der staar i § 7 i Loven om

Indkomst- og Formueskat til Staten: „Familieoverhovedet beskattes af hele Husstandens Indkomst. Til Husstanden henregnes den med Manden samlevende Hustru, selv om hun har Særformue, samt de af Familieoverhovedet økonomisk afhængige Børn, for saa vidt disse ikke have egen Husstand“. I den kommunale Skattelovs § 7 staar: „Naar en Lov om Indkomstskat til Staten er traadt i Kraft, skal den Indkomst, der lægges til Grund for Statskatteansættelsen, ogsaa lægges til Grund for Ligning af Kommuneskat, for saa vidt vedkommende Skatteyder er ansat til Skat efter bemeldte Lov“. Nu er Forholdet dette for denne Mand, at to af hans ældste Børn ere i Lære. De have hver en Dagløn af 1 Kr.; det udgør tilsammen for dem 600 Kr. om Aaret, og i Henhold til Loven om Formue- og Indkomstskat skal disse to Børns Indtægt, da de ere økonomisk afhængige af Faderen, lægges til hans Indtægt. Derved fremkommer det Forhold, at Faderen, der før blev beskattet af 1000 Kr., nu beskattes af 1600 Kr. Tidligere betalte han som nævnt 28 Kr. 80 Øre efter en Skatteprocent af 8. Nu skal han med en Skatteprocent af 6,1, — og naar der fradrages 65 pCt. af hans og Børnenes Indtægt — betale 34 Kr. 16 Øre plus Statskatten, der, da de 4 af Børnene ere under 15 Aar, udgør 7 Kr. 15 Øre. Det er i alt en Forhøjelse af 12 Kr. 51 Øre, medens han, hvis Børnenes Indtægt ikke beskattedes, kun vilde komme til — med 65 pCt. Nedsættelse — at betale 21 Kr. 35 Øre. Man vil altsaa se, at hvis Indtægten af disse to Sønner ikke skulde lægges til Faderens Indtægt, vilde han ved de ny Skattelove have faaet en lille Nedsættelse paa ca. 6 eller 7 Kr. Men nu, da Børnenes Indtægt skal lægges til, faar han en Forhøjelse, der andrager 12 Kr. 51 Øre. Det finder jeg, er et godt Eksempel paa, at i ethvert Tilfælde paa adskillige Punkter ere Skattelovene af den Beskaffenhed, at de i betydelig Grad vælte Byrderne over paa Smaafolk. Hvis altsaa denne Mand saaledes som hidtil kun blev beskattet af sin egen Indtægt paa 1000 Kr., vilde han slippe med 21 Kr. 35 Øre, og hvis man saa beskattede Sønnernes Indtægter hver for sig, vilde de efter Helsingørs Vedtægt komme til at betale hver 2 Kr. Det vilde blive i alt 25 Kr. 35 Øre. Nu kommer han, fordi Børnenes Indtægt skal lægges til hans egen Indtægt, til at betale 34 Kr. 16 Øre plus 7 Kr. 15 Øre eller i alt 12 Kr. 51 Øre mere, end han har betalt før, og henvend 19 Kr.